Kunstzinnig vermaak in brede zin

'To be & not to be' op buitenplaats Leyduin * Stichting Koresteijn blijft verrassen * Veel publiek

Paul Lips
stadsredactie@haarlemsdagblad.nl

Vogelenzang * Bezoekers met opgetogen gezichten verlaten de Van Loonkamer in Huize Leyduin. Ze hebben zojuist wéér een mooie korte voorstelling meegemaakt. Onder de noemer 'To be & not to be' biedt de Haarlemse Stichting Koresteijn kunstzinnig vermaak in brede zin. De zondagmiddagse zonneschijn en de schitterende entourage tillen het evenement op een hoger plan.

In de Van Lennepkamer brengen de danseressen Sophia Maria Kienhuis, Jane Rose, Annemarie Geersing en Daphne ter Telgte een dansvoorstelling onder de titel 'Insomnia' (slapeloosheid). Choreografe Sophia Maria Kienhuis spreekt zinnen uit als: 'Just the sadness of my memories keeps me awake. I can't sleep'. Het massaal toegestroomde publiek geniet van de fraaie bewegingen en de intrigerende muziek, een triphop-soundscape met geluidseffecten als een wekker. Aan de muur hangen evenzeer intrigerende foto's van Fjodor C. Buis, zoals 'Landschap met bomen, ruïne, man met paraplu en meeuw', dat wolken laat zien waarop meesterschilder Carel Willink jaloers zou kunnen worden.

Buiten op de veranda van de villa spelen Esther Hart, Tilly Sanicharvan Herwijnen en Willy Noija een fragment uit de voorstelling 'Jamkaret', een titel die zoveel betekent als 'rekbare tijd'. De drie staan op het punt af te reizen naar de Molukken, maar moeder ligt dwars en wil niet terug. In een notendop wordt de problematiek van de KNIL-militairen en hun families verbeeld, inwoners van de Molukken die in Nederland in eerste instantie in het voormalige concentratiekamp Westerbork werden ondergebracht.

Poëzie op muziek

In de Van Loonkamer staan pianist Leo Aussems en de zangeressen Nicole Bouw en Stephanie Kos klaar om drie op muziek gezette gedichten te vertolken. Het gedicht 'een boom' van Bas Belleman, het 'Sonnet nr. 27' van William Shakespeare en het gedicht '1946' van Halbo C. Kool. Aussems introduceert de liederen met mooie anekdotes en verbindende lijnen. Immers, het lied 'Een wonderkind van 50' van het duo Nijgh/De Groot was geïnspireerd op het tragische leven van deze ooit zo talentvolle dichter/schrijver, die in 1968 door suïcide om het leven kwam. De in het Noord-Hollandse Groet woonachtige Leo Aussems werkte in het verleden veel met André Rooijmans samen voor Schooltelevisie en is thans docent aan het Rotterdams Conservatorium. „ De zangeressen zijn leerlingen van me", zegt hij niet zonder trots.

Animatie

Lijnen leggen, verbindingen maken, het is precies de bedoeling van André Rooijmans en Cilia Born, initiatiefnemers van de kunstmanifestatie en Stichting Koresteijn. André Rooijmans zelf brengt een liefdeslied met als titel 'Totdat ik jou zag', waarin hij verbindingen maakt die hem zelf aanspreken, zoals muziek, poëzie en beeldende kunst. Met behulp van Gerrie Hondius maakte hij een animatie, speelt er zijn lied naast en heeft er ook nog eens het gedicht 'Allegro' van Tomas Tranströmer in verwerkt, dat door de aanwezigen hardop mee mag worden opgezegd. „Een bijzonder effect", zegt de aanwezige Joke Binnerts. „Alsof je in de kerk zit en dat gebedsgemurmel klinkt."

Om de twee jaar komt Stichting Koresteijn met een kunstmanifestatie. Rooijmans: „De volgende plek wordt weer totaal anders. We willen blijven verrassen."

De vloeren hebben het in elk geval goed gehouden op deze locatie.

Intrigerende dans van het gezelschap van Sophia Maria Kienhuis. FOTO UNITED PHOTOS/TOUSSAINT KLUITERS